

træder Justitsministerens Forslag. Endelig er der under Nr. 5 af 8 andre Medlemmer stillet et Forslag, som Udvalget i og for sig ikke kan sige videre til — det er en Skjønssag, om man vil lade Brandinspektøren udnævne af Byraadet eller af Amtmanden — kun vil jeg i alt Fald for mit eget Vedkommende gjøre den Bemærkning, at jeg ikke tror, man viser Byraadet nogen Tjeneste ved at stille det saa uafhængigt, navnlig hvad det sidste angaar med Hensyn til Brandinspektørens Afstedigelse. Jeg tror, at Byraadet lettere vil komme ud over et saadant Spørgsmaal, naar Afstedigelsen skal finde Sted af Amtmanden, end naar det selv skal tage Bestemmelse derom. Jeg mener som sagt ikke, at Byraadene ville være glade over Forslaget, men jeg veed iøvrigt ikke, hvorledes Thinget vil stille sig til dette Forslag.

Sonne: Med Bistand fra en Del ærede Medlemmer i denne Sal har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslags § 1, som gaar ud paa at hævde den Selvstændighed, der ved Kommunalloven er tillagt Kommuneraadene. Allerede ved Grundloven af 1849 blev der tilfagt Kommunerne en selvstændig Styrelse under Statens Tilsyn, men det lykkes først i 1867—68 under en frifindet Indenrigsminister at faae dette Grundlovens Bud gennemført, i alt Fald for saa vidt angaar Raadigheden over Kommunernes Midler. Der har imidlertid for Kjøbstædernes Vedkommende forskellige Gange været gjort Tiløb til at indskrænke denne Kommunerne tillagte Selvstændighed. Allerede da Kjøbstadkommunalloven blev forelagt, var der deri en Bestemmelse, som gjorde en stor Indskrænkning i saa Henseende, nemlig med Hensyn til Havnene. Det var foreslaaet, at Indenrigsministeren kunde bestemme Arbeidet til Havnvesenet, som bilde have Udgifter for Kommunen til Følge, men Landsthinget, som nedsatte et Udvalg i Sagen, foreslog dette ændret. Jeg veed ikke, om Ministeren erkjendte, at man var gaaet Kommunernes Selvstændighed temmelig nær, men vist er det, at Forslaget blev ændret derhen, at ingen Udgifter maa paalægges Kjøbstæderne med Hensyn til Havnene, for saa vidt de maatte overskride de Indtægter, som Havnene have. Et halvt Aar derefter, dengang Politiloven blev forelagt, var det Samme Tilfælde. Efter Forslaget til Politiloven kunde der i Vedtægterne optages Bestemmelser, som medførte Udgifter for Kommunen, og hvis der blev Uoverensstemmelse mellem Byraadet og Amtmanden i saa Henseende, var det Justitsministeren forbeholdt at fastslaa, hvorledes det skulde være. Ogsaa her bevarede Rigsdagen Kjøbstadkommunerens Selvstændighed derved, at der blev tilføjet en Bestemmelse om, at for saa vidt der i Vedtægten maatte optages Forskrifter, som medførte Udgift for Kommunen, kunde en saadan Forskrift vedtages, naar Byraadet dertil

gav sit Samtykke. Her foreligger der nu atter et Forslag, hvor det Samme maa siges at være Tilfældet, thi saaledes som § 1 nu er affattet, kunde der, hvis der blev Uenighed mellem Byraadet og Amtmanden om Vedtægten's Affattelse, og denne Uenighed skulde grunde sig paa, at den Sidste vilde paaføre Kommunen Udgifter, som den hidtil havde været fri for, da dette skal indstilles til Justitsministerens Afgjørelse, vedtoges en Bestemmelse, som foranledigede en Udgift for Kommunen, skjøndt Byraadet var derimod. Det er for at ændre dette, vi have tilladt os at stille Forslag om, at der i Vedtægten ikke maa optages nogen Bestemmelse, som medfører forøgede Udgifter for Kommunen. Det har været mig overordentligt kjært at se, at den høitagtede Justitsminister har stillet et Ændringsforslag hertil, idet jeg gaar ud fra, at dette kun er en Omredaktion af vort Forslag. Jeg vil ikke negte, at den ærede Ordførers Udtalelse har vakt nogen Betænkelighed hos mig, idet han sagde, at han kunde gaa ind paa Ministerens Forslag, men ikke paa vort, fordi det havde et for stort Omfang. Jeg er i den Anledning saa fri at spørge den høitagtede Justitsminister, om dog ikke Meningen med hans Forslag er affkurat den samme som med vort. Vi være ikke villet, at Byraadets Samtykke skulde behøves til saadanne Udgifter, som Kommunen allerede efter den nuværende Ordning er pligtig at udrede, men kun at Byraadets Samtykke skulde forlanges til de forøgede Udgifter, der maatte blive en Følge af Bestemmelser i Vedtægten. Det forekommer mig imidlertid, at det Samme maatte fremgaa af Ministerens Forslag, thi naar der i dette staar, at der i Vedtægten ikke kan optages nogen Bestemmelse angaaende en ny Ordning af Brandvesenet, hvorved forøget Udgift vil blive paaført Kommunens Kasse, saafremt Byraadet erklærer sig herimod, saa forekommer det mig, at det maatte ramme de Punkter i § 1, som der overhovedet kunde være Tale om vilde medføre forøgede Udgifter, nemlig Punkterne a. d. og f., saa at Bestemmelsen gjælder ikke blot de forøgede Udgifter, der foranlediges ved en ny Art af Brandredskaber, men ogsaa de Udgifter, der vilde foranlediges, hvis man f. Ex. vilde finde paa, at der skulde ansættes en ny Vægt i en By for Brandvesenets Skjlb. Jeg vil tillade mig at spørge, om denne Udgift ikke ogsaa hører til dem, der ikke kunne paaføres Kommunen, naar Byraadet sætter sig derimod, om dette ikke ligger i Udtrykkene i Justitsministerens Ændring, naar det hedder: „angaaende en ny Ordning af Brandvesenet, som medfører Udgifter osv.“ Under denne Forudsætning maa jeg tiltræde Justitsministerens Forslag, og dersom det havde været stillet som Ændring til selve Loven, vilde vi have taget vort Forslag tilbage; men da det ikke er Tilfældet, vil jeg under den nævnte Forudsætning anbefale Ministerens Forslag. Jeg vil tillade mig at udtale, at ligesom Justitsministeren ved at have stillet dette